

Podatek od towarów i usług w turystyce

Natalia Stoch-Mika

31 lipca 2025 r.

Podstawa prawna

**Zagadnienia, które będą omawiane na niniejszym spotkaniu
zostały uregulowane w:**

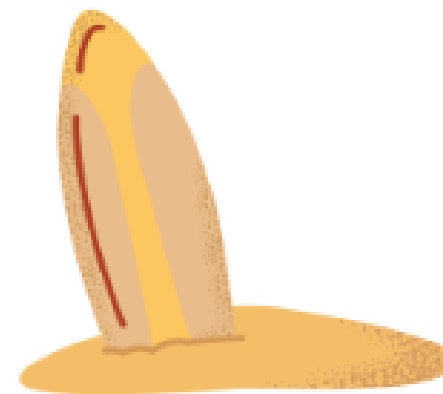
- ❖ Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 361 z późn. zm., dalej: „ustawa VAT”).**

Wprowadzenie

Podatek od towarów i usług, w zakresie w jakim dotyczy on usług turystyki regulowany jest w art. 119 Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 361 z późn. zm.).

Regulacja ta, jako że związana jest z konkretnym rodzajem działalności, w swojej treści odwołuje się do kilku pojęć:

- 1) Usługa turystyki
- 2) Nabywca usługi
- 3) Bezpośrednia korzyść turysty
- 4) Usługi własne
- 5) Marża

Usługa turystyki

Definicji usługi turystyki nie znajdziemy w żadnej z ustaw podatkowych. Co prawda takowa znajduje się art. 4 pkt 1 ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, jednakże jej treść nie pozwala na bezpośrednie przełożenie jej na ustawę podatkową.

Zamiast tego należy odwołać się do art. 306 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. Regulacja, która jest przedmiotem dzisiejszego spotkania miała bowiem na celu implementację właśnie tej dyrektywy.

Pojęcie usługi turystyki odnosi się stricte do usług świadczonych przez **biura podróży, we własnym imieniu** na rzecz nabywców. Do realizacji usługi turystyki wykorzystuje się towary dostarczane i usługi wykonywane przez innych podatników. Pomimo, że na usługę może składać się wiele różnych świadczeń traktowane są one jako **jedna usługa turystyki**.

Przykład: Biuro podróży zawarło umowę o transport turysty z firmą X, o jego zakwaterowanie z Hotelem Y, a o jego wyżywienie z Restauracją Z. Wszystkie usługi zostały nabyte w celu wykonania usługi turystycznej dla Pana Michała. Pomimo, że są to odrębne umowy, na gruncie art. 119 ustawy o VAT stanowią jedną usługę turystyczną.

Nabywca usługi

Nabywca usługi to osoba, która zapłaci biuru podróży za usługę turystyczną. Turysta na rzecz którego świadczona jest określona usługa może być jednocześnie nabywcą usługi. Należy jednak podkreślić, że nie jest to konieczność, a sytuacja odmienna nie wpływa na zastosowanie art. 119 ustawy o VAT.

Przykład: Karol kupił swojej siostrze Karolinie wycieczkę do Warszawy wraz z noclegiem, organizowane przez biuro podróży X. W tym wypadku turystką jest Karolina, jednakże nabywcą usługi jest Karol.

Usługi dla bezpośredniej korzyści turysty

Określenie, czym są usługi dla bezpośredniej korzyści turysty jest konieczne, aby ustalić wysokość marży, która zostanie omówiona niżej.

Ustawa zawiera także przykładowy katalog takich usług m.in.: transport, wyżywienie, ubezpieczenie, zakwaterowanie.

Włączenie usług dla bezpośredniej korzyści turysty do jednej usługi turystyki ma na celu przekształcenie wielu usług świadczonych przez wiele podmiotów, w jedną usługę świadczoną przez biuro podróży na rzecz turysty.

Przykład: Biuro podróży zawarło umowę o transport turysty z firmą X, o jego zakwaterowanie z Hotelem Y, a o jego wyżywienie z Restauracją Z. Każda z tych usług stanowi usługę dla bezpośredniej korzyści turysty, a wspólnie będą składały się na usługę turystyczną.

Usługi własne

Nie każda z usług, które świadczone są na rzecz turysty, jest jednak traktowana tak samo.

W ramach omawianej regulacji możemy podzielić je na takie, które:

- 1) zostały nabyte od innych podatników
- 2) są usługami własnymi

Usługi własne są to takie usługi, które biuro turystyczne realizuje samodzielnie. Takie usługi nie są objęte zakresem zastosowania art. 119 ustawy o VAT. Zamiast tego stosuje się art. 29a ustawy o VAT – opodatkowanie na zasadach ogólnych.

Przykład: Biuro podróży zatrudnia animatorów, którzy następnie prowadzą zabawy dla dzieci, dzięki którym ich rodzice mogą odpocząć. Usługa taka nie jest zapewniana przez podmiot zewnętrzny, a przez samo biuro, tym samym jest ona usługą własną.

Usługi nabyte

Przeciwieństwem usług własnych są natomiast usługi nabyte dla bezpośredniej korzyści turysty. Są to usługi, które organizator imprezy nie organizuje sam, ale nabywa je od osoby trzeciej. . Te usługi są opodatkowane na zasadzie procedury VAT marża.

Przykład: Biuro podróży organizuje wycieczkę m.in. dla Pana Macieja do Egiptu. Biuro podróży nie ma własnego hotelu w Egipcie. W związku z powyższym biuro podróży wynajmuje pokój w hotelu „Dream”.

A zatem usługa „hotelowa” będzie usługą nabytą dla bezpośredniej korzyści turysty – Pana Macieja.

Marża – co to jest

Przez marżę, o której mowa w art. 119 ust. 1 VAT, rozumie się różnicę między kwotą, którą ma zapłacić nabywca usługi, a faktycznymi kosztami poniesionymi przez podatnika z tytułu nabycia towarów i usług od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty; przez usługi dla bezpośredniej korzyści turysty rozumie się usługi stanowiące składnik świadczonej usługi turystyki, a w szczególności transport, zakwaterowanie, wyżywienie, ubezpieczenie.

Dwie podstawy opodatkowania

W przypadku stosowania przez podatnika procedury VAT marża może dojść do sytuacji, w której podstawa opodatkowania będzie wykazana dwukrotnie. Pierwsza podstawa opodatkowania będzie dotyczyć usług opodatkowanych w ramach procedury marży, a druga zrealizowanych usług własnych.

Podstawa opodatkowania – usługi własne

Podstawą opodatkowania, z zastrzeżeniem ust. 2, 3 i 5, art. 30a-30c, art. 32, art. 119 oraz art. 120 ust. 4 i 5, jest wszystko, co stanowi zapłatę, którą dokonujący dostawy towarów lub usługodawca otrzymał lub ma otrzymać z tytułu sprzedaży od nabywcy, usługobiorcy lub osoby trzeciej, włącznie z otrzymanymi dotacjami, subwencjami i innymi dopłatami o podobnym charakterze mającymi bezpośredni wpływ na cenę towarów dostarczanych lub usług świadczonych przez podatnika.

Podstawa opodatkowania – usługi własne

Podstawa opodatkowania obejmuje:

- 1) podatki, cła, opłaty i inne należności o podobnym charakterze, z wyjątkiem kwoty podatku;
- 2) koszty dodatkowe, takie jak prowizje, koszty opakowania, transportu i ubezpieczenia, pobierane przez dokonującego dostawy lub usługodawcę od nabywcy lub usługobiorcy.

Podstawa opodatkowania - marża

Zgodnie z art. 119 ust. 1 ustawy o VAT podstawę opodatkowania stanowi marża pomniejszona o kwotę należnego podatku. Wysokość marży liczy się dla każdej usługi turystyki osobno, według następującego wzoru:

$$Mb = N - K$$

$$V = Mb * 23\% / 123$$

$$M = Mb - V$$

Mb – Marża brutto

N – Kwotą, jaką zapłaci nabywca usługi turystycznej biuru podróży

K – Suma kosztów, jakie poniosło biuro podróży na nabycie towarów i usług od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty

M – Marża netto – podstawa opodatkowania

V – wysokość podatku od towarów i usług

Podstawa opodatkowania - marża

Od tak ustalonej marży należy odjąć podatek VAT, o ile taki podatek występuje

UWAGA!!! Do K nie zaliczamy kosztów poniesionych w związku ze świadczeniem usług własnych.

UWAGA!!! Przepisów o marży nie stosuje się, jeżeli podatnik nie działa wobec nabywcy we własnym imieniu i na własny rachunek.

Marża ujemna

Obliczając marżę można natknąć się na pewne wątpliwości, z którymi problem miały również Organy podatkowe

Z tego względu Minister Finansów dnia 30 maja 2015 r. wydał interpretację ogólną o sygn. PT2.8101.3.2015.EPT.403

Jednym z zagadnień poruszonych w tym piśmie była sytuacja, w której marża wyliczona w sposób określony na podstawie art. 119 ust. 2 ustawy o VAT jest ujemna. Wątpliwość dotyczyła tego, czy w sytuacji, w której marże za poszczególne usługi są ujemne, a za inne dodatnie, możliwe będzie, aby podatnik uwzględnił zarówno marże ujemne, jak i dodatnie przy wyliczaniu podstawy opodatkowania.

Ministerstwo Finansów uznało, że jeżeli w danym okresie rozliczeniowym (miesiącu lub kwartale) wystąpią zarówno dodatnie jak i ujemne marże w odniesieniu do poszczególnych usług turystyki, przedsiębiorca przy wyliczaniu podstawy opodatkowania za ten okres z tytułu świadczenia usług turystyki ma prawo uwzględnienia również kwoty marż ujemnych.

Marża ujemna

Dzięki temu w sytuacji, w której jedne marże będą zdecydowanie na minusie, a inne zdecydowanie na plusie podatnik nie odczuje negatywnych skutków tych fluktuacji – ponieważ dojdzie do ich wzajemnej „neutralizacji”.

Jeżeli podstawa opodatkowania wyliczona na tych zasadach jest ujemna nie będzie rzecz jasna możliwości wykazania ujemnego podatku należnego. Podatek należny wyniesie minimum 0.

Przykład:

Biuro podróży zorganizowało w okresie rozliczeniowym 3 usługi turystyczne, z których kwoty marży wyniosły odpowiednio: 30.000 zł, 20.000 zł, - 5.000 zł.

Marża brutto : $(30.000 \text{ zł} + 20.000 \text{ zł} - 5.000 \text{ zł}) = 45.000 \text{ zł}$

Kwota podatku VAT należnego: $45\,000 \text{ zł} \times 23/123 = 8\,414,63 \text{ zł}$,

Marża netto (podstawa opodatkowania):

$45\,000 \text{ zł} - 8\,414,63 \text{ zł} = 36\,585,37 \text{ zł}$

Marża prognozowana

Marża prognozowa jest to wysokość marży, którą Organizator zakłada, że uzyska z tytułu zorganizowania usługi turystycznej. Oczywiście marża prognozowana dotyczy tylko usług, które zostały nabyte dla bezpośredniej korzyści turysty.

Przykład

Spółka X organizuje wycieczkę do Stambułu. Spółka w tym celu nabyła usługę noclegowa w Turcji za kwotę 600 złotych od osoby. Spółka założyła, że tą usługę w ramach usługi turystycznej sprzeda za 1000 złotych. Szacunkowa marża brutto to 400 złotych.

Ewidencja

Jeżeli w skład usługi turystycznej wchodzi zarówno usługi nabywane od innych podmiotów dla bezpośredniej korzyści turysty, jak i usługi własne konieczne będzie prowadzenie ewidencji.

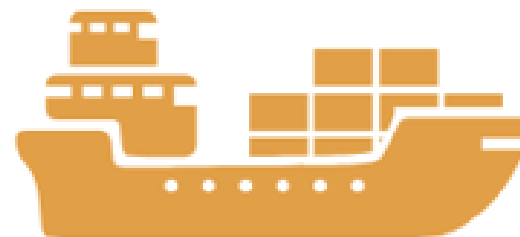
W ramach tej ewidencji podatnik zobowiązany jest wykazać, jaka część należności za usługę turystyczną przypada na usługi własne, a jaka na nabyte od innych podmiotów dla bezpośredniej korzyści turysty.

Usługa turystyczna nr 1 o łącznej wartości 2 500 złotych				
RODZAJ USŁUGI/PROCENT ŁĄCZNIE		RODZAJ USŁUGI WŁASNEJ	KWOTA/PROCENT	
USŁUGA WŁASNA	20%	ANIMACJA PROWADZONA PRZEZ PRACOWNIKÓW BIURA	500 złotych	20%
USŁUGA NABYTA OD INNEGO PODMIOTU	80%	TRANSPORT	250 złotych	10%
		WYŻYWIENIE	500 złotych	20%
		NOCLEG	1250 złotych	50%

Zakaz obniżania kwoty podatku należnego

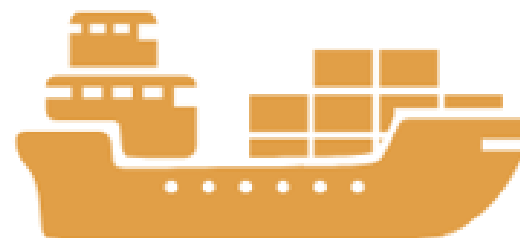
W przypadku, gdy podatnik działa na rzecz nabywcy usługi we własnym imieniu i na własny rachunek, a przy świadczeniu usługi nabywa towary i usługi od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty nie przysługuje mu prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwoty podatku naliczonego od towarów i usług nabytych dla bezpośredniej korzyści turysty.

Przykład: Biuro podróży X świadczy usługę turystyczną na rzecz Pani Magdy. W tym celu zawarło umowę o zapewnienie wyżywienia z Panem Adrianem oraz umowę o zapewnienie noclegu z Panią Joanną. Biuro w takiej sytuacji nie będzie mogło obniżyć kwoty podatku należnego o kwotę podatku, który został naliczony przez Pana Adriana i Panią Joannę.

Zakaz obniżania kwoty podatku należnego

Oczywiście zakaz prawa do odliczenia nie dotyczy wydatków poniesionych w związku ze świadczeniem usług własnych. Takie usługi nie są bowiem opodatkowane według procedury VAT-marży.

Usługi świadczone poza terytorium Unii Europejskiej

Znaczna część usług turystycznych realizowana jest poza granicami Polski. Wobec tego należy pamiętać o szczególnych regulacjach jakie wynikają z art. 119 ust. 7-9 ustaw o VAT.

Trzeba rozważyć dwa scenariusze:

- 1) Usługi nabywane od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty świadczone są poza terytorium Unii Europejskiej – w takiej sytuacji stawka VAT wyniesie 0%
- 2) Usługi nabywane od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty świadczone są częściowo na terytorium Unii Europejskiej, a częściowo poza terytorium Unii Europejskiej – w takiej sytuacji stawka VAT wyniesie 0%, tylko w części, która dotyczy usług świadczonych poza terytorium Unii Europejskiej

UWAGA!!! Aby możliwe było skorzystanie ze stawki 0% konieczne jest posiadanie dokumentów, które potwierdzają, że usługi świadczone poza terytorium Unii Europejskiej.

Miejsce świadczenia usług

W przypadku świadczenie usług turystyki konieczne jest również ustalenie miejsca świadczenia usługi.

SKĄD ŚWIADCZONE SĄ USŁUGI	MIEJSCE ŚWIADCZENIA USŁUGI	PRZEPIS
siedziba działalności gospodarczej	miejsce gdzie usługodawca posiada siedzibę działalności gospodarczej	art. 28n ust. 1 art. 28c ust. 1
stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej usługodawcy znajdujące się w innym miejscu niż jego siedziba	stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej usługodawcy znajdujące się w innym miejscu niż jego siedziba	art. 28n ust. 2 art. 28c ust. 2
usługodawca nie posiada siedziby działalności gospodarczej, ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej	stałe miejsce zamieszkania lub pobytu usługodawcy	art. 28n ust. 3 art.. 28c ust. 3

Miejsce świadczenia usług

Z tabelki wskazanej na poprzednim slajdzie wynika, że zasady ustalenia miejsca świadczenia usług zarówno w przypadku stosowania procedury marży, jak również w przypadku zwykłego świadczenia usługi na rzecz konsumenta jest ustalane w taki sam sposób.

Konieczne jest zatem ustalenie czy usługa świadczona jest z siedziby, czy stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej lub ewentualnie z miejsca zamieszkania Usługodawcy.

Miejsce świadczenia usług

Przykład

Pani Marysia, mieszkająca w Polsce prowadzi biuro podróży w Polsce. Pani Marysia jest właścicielką kilku hoteli we Włoszech. Pan Marcin kupił u Pani Marysi wycieczkę do Rzymu. Wycieczka obejmowała usługę hotelową, wyżywienie oraz usługę transportu na terenie Włoch.

Pytanie

Gdzie usługa powinna zostać opodatkowana?

Odpowiedź:

Usługa zorganizowana przez Panią Marysię powinna zostać opodatkowana we Włoszech. Włochy w tym przypadku to stałe miejsce prowadzenia działalności Pani Marysi.

Pojedyncza usługa

Kolejne zagadnienie dotyczy problemu, czy pojedyncza usługa jest traktowana jako usługa turystyczna. Jako przykład można wskazać nabycie przez polskiego podatnika od podmiotu zagranicznego usługi hotelowej dla bezpośredniej korzyści turysty.

Pojedyncza usługa

W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 lipca 2018 r. w sprawie III SA/Wa 3125/17, Sąd uznał, że *„Zastosowanie ogólnych zasad opodatkowania do odsprzedaży usług noclegowych nieuzupełnionych o świadczenia dodatkowe, nabytych uprzednio we własnym imieniu od innych podatników, prowadziłoby do nadmiernego skomplikowania procesu rozliczenia podatku VAT. Podatnik musiałby bowiem dokonać rejestracji dla celów podatku VAT i rozliczyć go w każdym kraju miejsca położenia nieruchomości (obiektu w którym zakupił usługę noclegową). Z tej przyczyny zarówno w prawie wspólnotowym jak i krajowym wprowadzono szczególną procedurę opodatkowania (VAT marża)”*.

Stawka podatku VAT

W momencie gdy ustaliliśmy już miejsce świadczenia, kolejnym ważnym elementem jest ustalenie kwestii stawki podatku od towarów i usług.

Co do zasady w przypadku usługi turystyki obowiązuje w Polsce stawka podstawowa 23% VAT.

Jednakże od podstawowej stawki podatku są wyjątki.

Zgodnie z art. 119 ust. 7 VAT, Usługi turystyki podlegają opodatkowaniu stawką podatku w wysokości 0%, jeżeli usługi nabywane od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty są świadczone poza terytorium Unii Europejskiej.

Stawka podatku VAT

Kolejny wyjątek został natomiast wskazany w art. 119 ust. 8 VAT.

Jeżeli usługi nabywane od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty są świadczone zarówno na terytorium Unii Europejskiej, jak i poza nim, to usługi turystyki podlegają opodatkowaniu stawką podatku w wysokości 0% tylko w części, która dotyczy usług świadczonych poza terytorium Unii Europejskiej.

Stawka podatku VAT

Przykład:

Pani Kasia prowadzi w Polsce biuro podróży. W celu zrealizowania usługi turystycznej, nabyła usługę noclegową i usługę gastronomiczną w Turcji.

Pytanie:

Według jakiej stawki Pani Kasia powinna opodatkować usługę turystyczną?

Odpowiedź:

Pani Kasia powinna opodatkować usługę turystyczną według stawki 0%.

Elementy składowe faktury

W przypadku procedury marży na podstawie art. 106e ust. 2 ustawy o VAT modyfikacji ulegają także elementy składowe faktury. Faktura taka nie zawiera bowiem:

- 1) ceny jednostkowej towaru lub usługi netto
- 2) kwoty wszelkich opustów lub obniżek cen, w tym w formie rabatu z tytułu wcześniejszej zapłaty, o ile nie zostały one uwzględnione w cenie jednostkowej netto;
- 3) wartości dostarczonych towarów lub wykonanych usług, objętych transakcją, bez kwoty podatku (wartość sprzedaży netto);
- 4) stawki podatku albo stawkę podatku od wartości dodanej w przypadku korzystania z procedur szczególnych, o których mowa w dziale XII w rozdziałach 6a, 7 i 9
- 5) sumy wartości sprzedaży netto, z podziałem na sprzedaż objętą poszczególnymi stawkami podatku i sprzedaż zwolnioną od podatku;
- 6) kwoty podatku od sumy wartości sprzedaży netto, z podziałem na kwoty dotyczące poszczególnych stawek podatku;

Dodatkowo, faktura powinna zawierać wyrazy „procedura marży dla biur podróży”

Obowiązek podatkowy

Zgodnie z aktualnymi przepisami ustawy o VAT obowiązek podatkowy na gruncie podatku od towarów i usług w przypadku biur podróży występuje w chwili dostawy towaru lub wykonania usługi.

Jeżeli przed wykonaniem usługi turystycznej podatnik uzyska całość lub część zapłaty, to obowiązek podatkowy powstaje również z chwilą jej otrzymania, ale wyłącznie w odniesieniu do otrzymanej kwoty.

Obowiązek podatkowy

W kwestii dotyczącej obowiązku podatkowego w przypadku VAT marży wypowiedział się Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-422/17,

Moment powstania obowiązku podatkowego VAT w przypadku zapłaty zaliczki tytułem przyszłej usługi turystycznej., SZEŃ KRAJOWEJ ADMINISTRACJI SKARBOWEJ v. SKARPA TRAVEL SP. Z O.O. W KRAKOWIE. - Wyrok Trybunału Sprawiedliwości.

Artykuły 65 i 306-310 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r., należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy biuro podróży, podlegające procedurze szczególnej przewidzianej w tych art. 306-310, pobiera zaliczkę na poczet zapłaty za usługi turystyczne, które będzie świadczyć turyście, podatek od wartości dodanej (VAT) jest wymagalny, zgodnie z owym art. 65, w chwili otrzymania wspomnianej zaliczki, pod warunkiem że w chwili tej świadczone usługi turystyczne są precyzyjnie określone.

Problem zaliczek

W momencie rezerwacji wycieczki biura podróży pobierają zaliczkę. Zdarza się jednak, że biuro podróży nie wie dokładnie jakie koszty poniesie na realizację usługi turystycznej.

W momencie otrzymania zaliczki Biuro podróży jest zobowiązane opodatkować tę zaliczkę w oparciu o marżę prognozowaną, tzn. obliczoną na podstawie wstępnie przewidywanych kosztów, jakie zostaną poniesione z tytułu świadczonych usług.

Natomiast, gdy znane będą już faktyczne koszty poniesione z tytułu nabycia towarów i usług od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty w odniesieniu do danej wycieczki i kwota marży obliczona przy uwzględnieniu tych kosztów będzie inna, niż wcześniej skalkulowana, Biuro powinna dokonać korekty podatku.

Przykład

Biuro podróży świadczy usługę turystyczną w formie sprzedaży zorganizowanych wycieczek. Biuro podróży sprzedało Zbyszkowi wycieczkę do Paryża. Wycieczka kosztowała 5.000 złotych. Zbyszek w dniu 1 lutego 2025 r. wpłacił zaliczkę w wysokości 1000 złotych (20%). Pozostałą część dopłacił 1 marca 2025. Wycieczka odbyła w dniach 1-8 kwietnia 2025 r. Wszystkie usługi były nabyte od podmiotów zewnętrznych.

Biuro podróży w momencie otrzymania zaliczki nie wiedziało, jaką kwotę będzie musiało przeznaczyć na usługi nabywane dla bezpośredniej korzyści turysty. Biuro założyło, że będzie to kwota 3000 złotych.

Rozliczenie za marzec 2025 r.

Marża brutto : $5000 - 3000 = 2000$ złotych

Szacunkowa marża brutto od zaliczki : $2000 \times 80\% = 1600$ zł

Kwota VAT: $1600 \times 23 / 123 = 299,19$ zł

Marża netto: $1600 - 299,19 = 1\,300,81$ zł

Zmiana prognozy

W praktyce zdarzają się przypadki, gdy podmiot początkowo błędnie ustali wysokość marży. Oznacza to, że marża prognozowana, od której został zapłacony podatek VAT jest inna niż marża realna.

W takim przypadku powstanie konieczność zaktualizowania wysokości marży w momencie wykonania usługi turystycznej.

Przykład

Biuro podróży świadczy usługę turystyczną w formie sprzedaży zorganizowanych wycieczek. Biuro podróży sprzedało Zbyszkowi wycieczkę do Paryża. Wycieczka kosztowała 5.000 złotych. Zbyszek w dniu 1 lutego 2025 r. wpłacił zaliczkę w wysokości 1000 złotych (20%). Pozostałą część dopłacił 1 marca 2025. Wycieczka odbyła się w dniach 1-8 kwietnia 2025 r. Wszystkie usługi były nabyte od podmiotów zewnętrznych.

Biuro podróży w momencie otrzymania zaliczki nie wiedziało, jaką kwotę będzie musiało przeznaczyć na usługi nabywane dla bezpośredniej korzyści turysty. Biuro założyło, że będzie to kwota 3000 złotych. **W momencie realizacji wycieczki okazało się, że biuro poniosło koszty w wysokości 3500 złotych.**

Rozliczenie transakcji

Rzeczywista Marża brutto : $5000 - 3500 = 1500$ złotych

Kwota VAT: $1500 \times 23 / 123 = 280,48$ zł

Marża netto: $1500 - 280,48 = 1\,219,52$ zł

Rozliczenie za miesiąc kwiecień 2025 r.

Podatek należy: $280,48 - (74,79 + 299,19) = -93,50$ zł

Marża netto: $1219,52 - (325,21 \text{ zł} + 1\,300,81 \text{ zł}) = -407,02$

Przykład

Oznacza to, że biuro podróży zadeklarowało wyższą kwotę podatku VAT oraz wartości netto. Biuro podróży powinno zatem za miesiąc kwiecień 2025 r. pomniejszyć wartość

Marża a JPK

W przypadku sprzedaży usług w procedurze VAT-Marża sam okresowy raport fiskalny nie zawiera informacji ani o podstawie opodatkowania, ani o kwocie podatku należnego.

Informację o takiej sprzedaży można wprowadzić do ewidencji na podstawie dokumentu wewnętrznego, który będzie zawierać dane zarówno o podstawie opodatkowania (kwota marży pomniejszona o podatek należny) i kwocie podatku należnego oraz poszczególne kwoty należności, jakie płacą nabywcy, w polu SprzedazVAT_Marża. Jeżeli wśród sprzedaży podatnika ewidencjonowanej na kasie rejestrującej wystąpią także towary lub usługi nierozliczane na zasadzie VAT-Marża, wówczas powinny być ujęte odrębnie na podstawie dowodu „RO”.

Marża a JPK

W części ewidencyjnej podatnik wykazuje podstawę opodatkowania, czyli wartość marży pomniejszoną o podatek należny.

W przypadku ujemnej marży - w części ewidencyjnej sprzedaży należy wpisać ujemną kwotę marży w kwocie brutto (ze znakiem minus), podatek VAT wyniesie 0 zł. Marża ujemna nie jest wykazywana w części deklaracyjnej pliku JPK VAT.

Podatek VAT należny (od sprzedaży – oznaczenie „MR_T”) - Podatek należny za dany okres rozliczeniowy powinien być obliczony od sumy poszczególnych wartości marż

Jeżeli podatek jest obliczany od sumy marż uzyskanych przy poszczególnych usługach turystyki świadczonych w danym okresie rozliczeniowym, podstawa opodatkowania za dany okres rozliczeniowy jest równa sumie poszczególnych wartości marż (dodatnich i ujemnych) pomniejszonej o podatek należny od tej sumy.

Marża a JPK

Faktury lub inne dokumenty otrzymane przez podatnika z tytułu nabycia towarów i usług od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty należy ująć co do zasady w okresie rozliczeniowym, w którym powstaje obowiązek podatkowy z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług. Wpisuje się wartość brutto z dokumentów zakupu.

W części deklaracyjnej należy zaznaczyć pozycję 63 –Podatnik wykonywał w okresie rozliczeniowym czynności, o których mowa w art. 119 ustawy. Wydatki poniesione po wykonaniu usługi oznaczają konieczność wstecznej korekty deklaracji JPK.